

Ένατο Μήνυμα

Οικοδομώντας και Πολεμώντας— η Ανάγκη Συμμετοχής στον Πνευματικό Πόλεμο για την Οικοδόμηση της Εκκλησίας

Αναγνώσματα από την Αγία Γραφή: Νε 4, Εφ 1:19-23, 2:6, 21-22,
4:16, 23-24, 6:10-20

I. Το τέταρτο κεφάλαιο του Νεεμία περιγράφει το πώς ο εχθρός προσπάθησε να παρεμποδίσει την ανοικοδόμηση της πόλης:

- A. Οι εχθροί οργίστηκαν και αγανάκτησαν πολύ. Περιγέλασαν τους Εβραίους και περιφρόνησαν το οικοδομικό τους έργο—Νε 4:1-3:
 - 1. Οι εχθροί οργίστηκαν επειδή το έργο οικοδόμησης προχωρούσε, και όλοι μαζί συνωμότησαν να έρθουν να πολεμήσουν ενάντια στην Ιερουσαλήμ—Νε 4:7-8.
 - 2. Ο Νεεμίας εμπιστεύτηκε τον Θεό, προσευχόμενος να στρέψει «τον ονειδισμό τους ενάντια στο κεφάλι τους». Έτσι, οι Εβραίοι έχτισαν το τείχος επειδή «ο λαός είχε καρδιά στο να εργάζεται»—Νε 4:4-6.
- B. Οι Εβραίοι προσευχήθηκαν στον Θεό τους και, υπό τις οδηγίες και κατευθύνσεις του Νεεμία, έστησαν σκοπιές εναντίον του εχθρού, ημέρα και νύχτα:
 - 1. Ήταν έτοιμοι να πολεμήσουν με όπλα υπό την ενθάρρυνση του Νεεμία, ο οποίος τους είπε να θυμούνται τον Κύριο, τον μεγάλο και φοβερό, και να πολεμήσουν για χάρη των οικογενειών τους—Νε 4:14.
 - 2. Οι μισοί από τους δούλους του εργάζονταν το έργο, ενώ οι άλλοι μισοί κρατούσαν τις λόγγες, έτοιμοι να πολεμήσουν—Νε 4:16.
 - 3. Αφενός, οι γιοι του Ισραήλ ήταν έτοιμοι να πολεμήσουν. Αφετέρου, εμπιστεύονταν τον Θεό, πιστεύοντας ότι Εκείνος θα πολεμούσε γι' αυτούς—Νε 4:9-23.
 - 4. Όντας κυβερνήτης, ο Νεεμίας ήταν μεταξύ εκείνων που ήταν έτοιμοι να πολεμήσουν ενάντια στον εχθρό. Συμμετείχε στη σκοπιά και δεν άφηνε αυτά τα ζητήματα σε άλλους, αλλά τα αναλάμβανε ο ίδιος—Νε 4:17-23.

II. Η οικοδόμηση της εκκλησίας σαν πόλη του Θεού δεν είναι εύκολη υπόθεση. Η οικοδόμηση μπορεί να πραγματοποιηθεί μόνο μέσω της μάχης—Εφ 2:21-22, 4:16, 6:10-20:

- A. Όταν οι γιοι Ισραήλ επέστρεψαν από την αιχμαλωσία τους, ο Έσδρας, ο Νεεμίας και άλλοι ξεσηκώθηκαν για να ανοικοδομήσουν τον ναό και την ιερή πόλη μέσω έντονης διαμάχης.
- B. Οι Ισραηλίτες, όσοι οικοδομούσαν το τείχος μαζί με τον Νεεμία, κάθε ένας με το ένα του χέρι δούλευε στο έργο και με το άλλο κρατούσε όπλο για να πολεμήσει (Νε 4:17). Αυτό αποκαλύπτει ότι όταν κοπιάζουμε για την οικοδόμηση του Θεού, σίγουρα θα εμπλεκόμαστε σε πόλεμο.
- Γ. Σχετικά με την οικοδόμηση του κατοικητηρίου του Θεού, υπάρχει μια πραγματική διαμάχη, μια σφοδρή πάλη μεταξύ του Θεού και του εχθρού Του—Εφ 6:1-3, 7-8:
 - 1. Ο εχθρός μισεί την πραγματοποίηση της οικοδόμησης του κατοικητηρίου του Θεού.
 - 2. Ο Σατανάς κάνει ό,τι μπορεί προκειμένου να διακόπτει, να παρεμβαίνει, να επιτίθεται και να καταστρέφει (την οικοδόμηση)—Μτ 16:18-19.
- Δ. Πρέπει να οικοδομούμε την εκκλησία σαν τον ναό, δίνοντας μάχη, έτσι ώστε ο Θεός να αποκτήσει τη βασιλεία—Μτ 6:10.
- Ε. Όταν οι άγιοι μεταναστεύουν για τη διάδοση της εκκλησιαστικής ζωής, απαρτίζουν έναν στρατό που δίνει μάχη—βλ. Πραξ 8:4-12.
- ΣΤ. Όσοι οικοδομούν την εκκλησία πρέπει να χτίζουν και να πολεμούν συγχρόνως—Νε 4:14, 16-21.

Z. Χωρίς πόλεμο και χωρίς αγωνιστικό πνεύμα, δεν υπάρχει οικοδομή. Η οικοδομή απαιτεί έναν εξαντλητικό πόλεμο.

III. Για την οικοδόμηση της εκκλησίας, ως Σώματος του Χριστού, υπάρχει ανάγκη για πνευματικό πόλεμο—Εφ 6:10-20:

- A. Δυστυχώς, στην εκκλησία σήμερα ελάχιστοι πιστοί γνωρίζουν σχετικά με αυτόν τον πνευματικό πόλεμο. Αυτό οφείλεται στην αδυναμία της ζωής, στην έλλειψη πνευματικής δύναμης και στην ανεπαρκή διαύγεια υπό το φως της αλήθειας.
- B. Ο πνευματικός πόλεμος βασίζεται στη νίκη του Χριστού—Εβρ 2:14, Κολ 2:15, Α΄ Ιω 3:8:
1. Η αφετηρία του πνευματικού πολέμου είναι να στεκόμαστε στη νίκη του Χριστού, έχοντας δει ότι ο Χριστός έχει ήδη νικήσει τον εχθρό—Ασμ 4:8, Απ 3:21, 5:5-6:
 - α. Ο Υιός του Θεού φανερώθηκε για να καταστρέψει τα έργα του διαβόλου—Α΄ Ιω 3:8.
 - β. Στην ενσάρκωση και την ανθρώπινη ζωή Του, ο Χριστός νίκησε τον Σατανά κατά τον πειρασμό Του στην έρημο—Μτ 4:1-11.
 - γ. Διαμέσου του θανάτου, ο Χριστός κατήργησε τον διάβολο, αυτόν που έχει το κράτος του θανάτου. Εξάλειψε τον Σατανά, βάζοντας τέλος σε αυτόν—Εβρ 2:14.
 2. Το έργο της εκκλησίας επί της γης είναι να διατηρήσει τη νίκη του Χριστού. Ο Κύριος έχει ήδη κερδίσει τη μάχη, και η εκκλησία είναι εδώ για να διατηρήσει τη νίκη Του—Εφ 6:11, 13.
- Γ. Ο πόλεμος μεταξύ της εκκλησίας και του Σατανά είναι μια πάλη ανάμεσα σε μας, που αγαπάμε τον Κύριο και αποτελούμε την εκκλησία Του, και τις πονηρές δυνάμεις στα επουράνια—Εφ 6:12:
1. Οι αρχές, οι εξουσίες και οι κοσμοκράτορες του σκότους είναι οι άγγελοι που επαναστάτησαν και ακολούθησαν τον Σατανά, κατά την εξέγερσή του ενάντια στον Θεό, οι οποίοι τώρα εξουσιάζουν στα επουράνια τα έθνη του κόσμου—Κολ 1:13, Δν 10:20.
 2. Πρέπει να συνειδητοποιήσουμε ότι ο πόλεμος αυτός δεν είναι ενάντια σε ανθρώπους, αλλά ενάντια σε πονηρά πνεύματα και δυνάμεις στα επουράνια.
- Δ. Ο πνευματικός πόλεμος είναι υπόθεση του Σώματος του Χριστού. Πρέπει να δίνουμε μάχη στο Σώμα—Εφ 1:22-23:
1. Ο πνευματικός πόλεμος δεν είναι ατομική υπόθεση αλλά του Σώματος—Εφ 4:12, 16, 5:30.
 2. Η εκκλησία είναι ένας συλλογικός πολεμιστής, καθώς όλοι οι πιστοί μαζί απαρτίζουν αυτόν τον συλλογικό πολεμιστή—Εφ 6:10-20.
 3. Αν διαβάσουμε την προς Εφεσίους, από το πρώτο έως το έκτο κεφάλαιο, θα δούμε ότι ο πόλεμος είναι υπόθεση του Σώματος του Χριστού, και ότι το Σώμα είναι μια νέα κτίση εν Χριστώ, εν Πνεύματι και στα επουράνια—Εφ 2:6:
 - α. Αν δεν έχουμε τη ζωή του Σώματος, δεν είμαστε επαρκείς για να συμμετέχουμε στον πνευματικό πόλεμο.
 - β. Προκειμένου να δίνουμε μάχη, θα πρέπει να είμαστε στην πραγματικότητα του Σώματος—Εφ 4:12, 16.
 4. Εφόσον σχηματίσουμε έναν συλλογικό στρατό, θα είμαστε σε θέση να πολεμήσουμε ενάντια στον εχθρό του Θεού—Εφ 6:11-12.
- E. Για να αντιμετωπίσουμε τον εχθρό του Θεού, θα πρέπει να ενδυναμωθούμε με την κυρίαρχη εξουσία της δύναμης, η οποία ενήργησε στον Χριστό, καθώς Τον ανέστησε από τους νεκρούς και Τον κάθισε στα επουράνια, πιο πάνω από κάθε πονηρό πνεύμα του ουρανού—Εφ 6:10, 1:19-22:

1. Το γεγονός ότι πρέπει να ενδυναμωθούμε στον Κύριο δείχνει ότι, στον εαυτό μας, δεν μπορούμε να πολεμήσουμε τον πνευματικό πόλεμο ενάντια στον Σατανά και το πονηρό βασίλειό του. Μπορούμε να πολεμήσουμε μόνο εν Κυρίω και στην εξουσία της δύναμής Του—Εφ 6:10.
 2. Η ανάθεση να ενδυναμωθούμε υποδηλώνει την ανάγκη να ασκήσουμε τη θέλησή μας. Αν θέλουμε να ενδυναμωθούμε για τον πνευματικό πόλεμο, η θέλησή μας θα πρέπει να είναι δυνατή και να ασκείται—Ασμ 4:4.
- ΣΤ. Πρέπει να γνωρίζουμε και να εφαρμόζουμε τις αρχές του πνευματικού πολέμου:
1. Η πρώτη αρχή του πνευματικού πολέμου είναι ότι δεν μπορούμε να χρησιμοποιήσουμε σαρκικά όπλα, ανθρώπινες σκευωρίες και φυσικές μεθόδους. Δεδομένου ότι ο πνευματικός πόλεμος δεν είναι ενάντια στη σάρκα, αλλά ενάντια σε πνευματικές δυνάμεις (Εφ 6:12), τα όπλα δεν πρέπει να είναι σαρκικά (Β΄ Κορ 10:3-5).
 2. Η δεύτερη αρχή του πνευματικού πολέμου είναι η διατήρηση της θέσης της ανάληψης—Εφ 2:6:
 - α. Καθώς δίνουμε μάχη, η θέση πάνω από τον εχθρό είναι στρατηγική.
 - β. Ο Σατανάς και οι πνευματικές του δυνάμεις είναι στον αέρα, αλλά εμείς είμαστε καθισμένοι στον τρίτο ουρανό, πιο πάνω απ' αυτούς—Εφ 2:6.
 - γ. Ο Σατανάς και οι δυνάμεις του είναι κάτω από μας, και η μοίρα τους είναι να ηττηθούν από μας.
 3. Η τρίτη αρχή του πνευματικού πολέμου είναι ότι πρέπει να χρησιμοποιούμε πνευματικά όπλα—Β΄ Κορ 10:3-5:
 - α. Τα πνευματικά όπλα είναι δυνατά για την καθαίρεση οχυρωμάτων του εχθρού—Β΄ Κορ 10:4-5.
 - β. Όταν αγωνιζόμαστε, όλες οι δραστηριότητές μας πρέπει να είναι εν πνεύματι, αγγίζοντας το συναίσθημα μέσα από το πνεύμα μας. Αυτό αποτελεί μια εξαιρετικά βασική αρχή.
 4. Η τέταρτη αρχή του πνευματικού πολέμου είναι να κάνουμε πολεμική προσευχή—προσευχές του πνευματικού πολέμου—Μτ 6:9-10, 13:
 - α. Οποτεδήποτε και οπουδήποτε πραγματοποιείται η οικοδόμηση της εκκλησίας, οι πύλες του Άδη ενεργούν εναντίον της. Επομένως, υπάρχει η ανάγκη για πολεμική προσευχή—Μτ 16:18-19.
 - β. Αν δούμε ότι η προσευχή με τη μεγαλύτερη αξία είναι η προσευχή στην ανάληψη, τότε θα κατανοήσουμε ότι η προσευχή είναι πόλεμος, και θα κάνουμε προσευχές πολέμου. Τέτοια είναι η φύση της προσευχής για την οποία γίνεται λόγος στην προς Εφεσίους 6:
 - 1) Όλες οι προσευχές που εκφράζονται στην ουράνια σφαίρα, προερχόμενες απ' τον θρόνο του Θεού, είναι προσευχές πολέμου—Απ 5:8, 8:3-5.
 - 2) Εάν βρισκόμαστε στην ουράνια σφαίρα, θα μπορούμε να κάνουμε προσευχή στην ανάληψη, προσευχή πολέμου—Εφ 2:6, 6:18.
 - γ. Όταν ενδυναμωνόμαστε, ανακαινιζόμαστε. Όταν ανακαινιζόμαστε, γινόμαστε πλήρεις. Όταν γινόμαστε πλήρεις, είμαστε εφοδιασμένοι για να αγωνιζόμαστε. Μόνο με το αγωνιστικό πνεύμα μπορούμε να κάνουμε πολεμική προσευχή στον πνευματικό πόλεμο—Εφ 3:14-16, 4:23-24, 5:18β, 6:18.
 - δ. Πρέπει να στεκόμαστε ενάντια στις μεθοδείες του διαβόλου, δίνοντας μάχη στο Σώμα με πολεμική προσευχή, προσευχόμενοι σε κάθε καιρό εν πνεύματι, ώστε να ντυθούμε ολόκληρη την πανοπλία του Θεού. Έτσι, θα οικοδομούμε το Σώμα του Χριστού ως οίκο του Θεού, για τη δόξα Του, και ως βασιλεία του Θεού, για την κυριαρχία Του, προς την πλήρη εκπλήρωση της οικονομίας του Θεού—Εφ 6:10-20.